

Tak teda každý dobrý strom rodí dobré ovocie, a zlý strom rodí zlé ovocie.

Dobry strom nemôže rodiť zlé ovocie, ani zlý strom rodiť dobré ovocie.

Matúš 7:17-18

lebo každý strom sa pozná po vlastnom ovocí.

Lebo veď z trnia neoberajú figy, ani z hložia neoberajú hrozna.

Lukáš 6:44

Ale urobte strom dobrým, a urobíte i jeho ovocie dobrým; alebo urobte strom zlým,

a urobíte i jeho ovocie zlým. Lebo strom sa pozná po ovocí.

Matúš 12:33

Podobenstvo o strome a ovocí

Pán Ježiš často vyučoval veľké pravdy pomocou podobenstiev. Jedným z nich je aj podobenstvo o strome a jeho ovocí. Toto podobenstvo je veľmi prosté a jednoduché, ale vypovedá veľmi dôležitú pravdu. Dobrý strom rodí dobré ovocie, zlý strom rodí zlé ovocie (Matúš 7:17-18). Toto platí nielen vo všeobecnosti, ale dokonca bezvýhradne: Dobrý strom nemôže rodiť zlé ovocie a zlý strom rodiť dobré ovocie (Matúš 7:17-18). Vzťah medzi stromom a ovocím je teda jednojednoznačný. Vďaka tomu je možné rozpoznať identitu stromu, či je dobrý alebo zlý, podľa jeho ovocia: Lebo strom sa pozná po ovocí (Matúš 12:33, Lukáš 6:44). Navyše platí, že ak chceme zmeniť ovocie stromu, napríklad zo zlého na dobré, musíme nevyhnutne zmeniť identitu stromu zo zlého na dobrý, pretože zlý strom nemôže doniesť dobré ovocie, ani dobrý strom nerodí zlé ovocie (Matúš 12:33): Ale urobte strom dobrým, a urobíte i jeho ovocie

dobrým. Pán Ježiš zaiste nevyučoval toto podobenstvo preto, aby svojich poslucháčov naučil múdrosti, ako záhradkárčiť či pestovať ovocie v sadoch. Podobenstvami zjavoval duchovné pravdy. Aj toto podobenstvo je vyučujúce a hovorí o znovuzrodení a novom živote.

Identita človeka a ovocie jeho života

Novozmluvné apoštolské učenie vyučuje, že ľudia môžu mať len jednu z dvoch identít. Buď sú „starý človek“ (Efezským 4:22; Kolosenským 3:9), ktorý je mŕtvy vo svojich hriechoch a prestúpeniach (Efezským 2:1; Kolosenským 2:13), ktorý má adamovskú prirodzenosť, ktorý je sluhom (otrokom) hriechu (Rímskym 6:17), alebo sú „nový človek“ (Efezským 2:15, nové stvorenie: 2. Korinským 5:17), ktorý je živý Bohu (Rímskym 6:11), je sluhom (otrokom) Krista (Rímskym 6:22), má novú prirodzenosť, pretože vstal z mŕtvych s Kristom (Kolosenským 2:13). Aby sa starý človek mohol stať novým stvorením (novým človekom), musí sa znova narodiť (znovuzrodiť, Ján 3:7) a „znova splodení súc nie z porušiteľného semena, ale z neporušiteľného živým slovom Boha a zostávajúcim na veky“ (1. Petrov 1:23); „ktorí nie z krvi ani z vôle tela, ani z vôle muža, ale z Boha sú splodení“ (Ján 1:13).

Tu vstupuje do platnosti učenie Pána Ježiša v podobenstve o strome a ovocí: Ovocie života človeka musí byť v súlade (kompatibilné) s identitou človeka. Nové stvorenie, Božie dieťa, nemôže žiť tak, ako žije starý človek. A naopak, starý človek nedokáže žiť tak, aby sa Bohu zapáčil, aby Boh prijal ovocie jeho života. Starý človek nedokáže konať skutky, ktoré by ho v Božích očiach urobili dobrým. Toto je vylúčené tým, čo Pán Ježiš učí v podobenstve o strome a ovocí. Aby sa ovocie života človeka mohlo zmeniť na dobré, musí sa „zmeniť strom“ zo zlého na dobrý, človek musí prejsť znovuzrodením.

Z druhej strany. Človek, ktorý nenesie dobré ovocie (ovocie Ducha, poslušnosť viery), nemá dôvod domnievať sa, že je nové stvorenie, že je v Kristovi, že má odpustené hriechy, že má večný život. A dôvod, že nenesie dobré ovocie je ten, že nie je dobrý strom, že je zlý strom, lebo dobré ovocie môže donášať iba dobrý strom. Zlý strom nemôže niesť dobré ovocie.

Jednu vec je však potrebné spresniť: Pokiaľ sme ešte v zemskom tele, v nesení dobrého ovocia nie sme ešte dokonalí, lebo vykúpenie tela a završenie nášho spasenia ešte len očakávame (Rímskym 8:23). A okrem toho, musíme sa neustále usilovne snažiť donášať dobré ovocie. Pravda o nesení dobrého ovocia však musí o nás platiť principiálne a preukázateľne. Veľmi dôrazne k tomu pobáda a vedie Božie slovo nasledovným spôsobom:

Starý človek – ukrižovaný a vyzlečený

Ak sme v Kristovi, tak je náš starý človek ukrižovaný (Rímskym 6:6), starý človek je vyzlečený (Kolosenským 3:9). Prečo nás potom Božie slovo inštruuje, ukladá nám za povinnosť, vyzliecť (zložiť) starého človeka (Efezským 4:22)? Podobne, ak sme v Kristovi, tak sme zomreli hriechu (Rímskym 6:2). Prečo nám potom Božie slovo ukladá za povinnosť nežiť v hriechu (Rímskym 6:12-13), mŕtviť hriešne skutky (Rímskym 8:13, Kolosenským 3:5)? Je to preto, že ukrižovanie starého človeka a zomretie hriechu znamená, že bola zničená vláda starého človeka v nás a nadvláda moci hriechu v nás, ale neznamená to, že od znovuzrodenia sme automaticky imúnni voči pôsobeniu starého človeka a hriechu. To je dôvod, prečo musíme vyzliekať starého človeka a mŕtviť hriešne skutky. Od znovuzrodenia máme nielen túto povinnosť, ale aj schopnosť. Starý človek nedokáže vyzliekať starého človeka ani mŕtviť hriešne skutky. Musí sa najprv znova narodiť. Božie dieťa, nové stvorenie v Kristovi, je vystrojené Božou mocou (Svätým Duchom, ktorý mu je daný) vyzliekať starého človeka a mŕtviť hriešne skutky (mŕtviť skutky tela – Rímskym 8:13; mŕtviť hriešne údy – Kolosenským 3:5 „Teda mŕtvite svoje údy, ktoré sú na zemi, smilstvo, nečistotu, vášeň, zlú žiadosť a lakomstvo, ktoré je modlárstvom.“).

Podobne, ak sme v Kristovi, máme oblečeného nového človeka (Galatským 3:27), a zároveň je nám prikázané obliekať nového človeka (Efezským 4:22, Kolosenským 3:10). Všetky tieto prikázania o vyzliekaní starého človeka, obliekaní nového človeka, o mŕtvení hriechu, sú opisné inštrukcie a prikázania týkajúce sa donášania dobrého ovocia. To, že sme dobrý strom, sa bude poznať podľa nášho ovocia.

Sekera je priložená

Božie slovo, cez službu Jána Krstiteľa, odhaľuje ešte jednu dôležitú pravdu o stromoch a ich ovocí: „A už aj je sekera priložená na koreň stromov; každý teda strom, ktorý nenesie dobrého ovocia, sa vytína a hádza na oheň“ (Matúš 3:10). Strom, ktorý nenesie dobré ovocie, je zlý strom a bude vyťatý a spálený. Človek, ktorý nehľadá v trpezlivosti dobrého skutku slávu a česť a neporušiteľnosť (Rímskym 2:7), bude tráviť večnosť v neuhasiteľnom ohni ohnivého jazera. Človek, ktorý nie je spasený, nie je znovuzrodený, bude znášať páľavu Božieho hnevu na veky vzdialený od tvári Pánovej.

Čas sa kráti

Sekera je priložená, ale ešte nezaťala. Ešte stále trvá čas milosti, ešte stále je čas urobiť pokánie a odvrátiť sa od svojej zlej cesty. Ján Krstiteľ pripravoval cestu Pánovi a kázal ľuďom

činiť pokánie. Pokánie je nevyhnutné. Pán Ježiš, keď vyučoval svojich poslucháčov o potrebe činiť pokánie, použil aj nasledovné podobenstvo: A povedal toto podobenstvo: „Niektorí malí figovníci, zasadení vo svojej vinici. A prišiel hľadať ovocie, ale nenašiel. Vtedy povedal vinárovi: Hľa, toto už po tri roky prichádzam hľadať ovocie na tomto figovníku a nenachádzam. Vytni ho; načo ešte i tú zem kazí! A on odpovedal a riekol mu: Pane, ponechaj ho ešte i tento rok, až ho okopem a pohnojím, či by na budúce nedoniesol ovocia; a keď nie, potom ho vytnieš“ (Lukáš 13:6-9). Toto podobenstvo zjavuje, že ešte stále je čas urobiť pokánie, ale tých, ktorí tak neučinia, čaká Boží súd.

A či pohŕdaš bohatstvom jeho dobrotivosti, znášateľnosťou a zhovievavosťou nevediac,

že ťa dobrota Božia vedie k pokániu?

Rímskym 2:4